

3) Τὸ φυτὸν Ἰάσμινον τὸ θαμνώδες (*Iasminum fruticosum*), τῆς οἰκογ. τῶν Ἑλαιιδῶν (*Oleaceae*) Πελοπν. (Βερεστ. Γαργαλ. Μεσσην. Τριφυλ. κ.ά.): Τὸ γιδάρι τὸ βάνουνε 'ς τὸ γιδόπονο (εἰς τὸν ψευδάνθρακα πού προσβάλλει ἄτομα πού ἔφαγαν κρέας αἰγὸς ἀσθενοῦς ἀπὸ ἀνθρακα) Γαργαλ. Μάλ. Συνών. ἀγριοτριφύλλο, δροσοκλάρι, κατσικοκλάρι.

Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιδάρι Πελοπν. (Μύρ.)

4) Τὸ φυτὸν Κληματὶς ἡ λευκάμπελος (*Clematis vitalba*), τῆς οἰκογ. τῶν Βατραχιιδῶν (*Ranunculaceae*) Πελοπν. (Κοντογόν. Τριφυλ.)

γιδარიά ἡ, Μακεδ. (Καταφύγ.) ῥ'δαρεά Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Μεγαλόβρ. Σταυρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γίδι ἢ γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αριά.

Δέρμα αἰγῶν ἐνθ' ἄν.: Οὐ ῥ'δάρ'ς φ'λάει τ' ῥ'δαρεά Σταυρ. Εἴχαμι ῥ'δαρεά σπιτά'ρη Ἀετόλοφ. Συνών. εἰς λ. γίδι.

γιδάρικος ἐπίθ., ἐνιαχ. ῥ'δάρ'κους Θεσσ. (Κρυόβρ. Συκαμν. κ.ά.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρικος.

Ὁ διὰ τὰς αἰγας προοριζόμενος ἐνθ' ἄν.: Γ'δάρ'κον μαδρι-σκ'λλι Αἰτωλ. Ἀράχ. Τοῦτ' ἡ γλούτσα εἶνι ῥ'δάρ'κη Κρυόβρ.

γιδαρίτσα ἡ, ἀμάρτ. γιδαρίτσα Κορσ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γιδάρα καὶ τῆς ὑποκορ. καταλ. -ίτσα.

Θωπευτικῶς, ἡ αἰξ: Μία γιδαρίτσα χρονιάρικη. Εἴχαμε γιδαρίτσε. Τήραξε ἡ γιδαρίτσα τίλογον ἐμεγάλωσε!

γιδάρως ὁ, Ἡπ. (Παραμυθ.) Κρήτ. (Κάμπος Λακων.) γιδάρους Μακεδ. (Γιδ.) γιδαρὸς Πελοπν. (Λακων.) γιδαρὸς Πελοπν. (Ἀρεοπ.) Θηλ. γιδαρὸς Ἡπ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γιδᾶς καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αριος.

Ὁ τύπ. γιδαρὸς κατὰ τὰ συνών. αἰγοβοσκός, γιδοβοσκός, πιστικὸς κ.τ.τ.

Αἰγοβοσκός, αἰπόλος, ἐνθ' ἄν.: Ὁ γιδάρως ἔχει μαγκούρα. Κάμπος Λακων. Τό 'βαλε γιδαρὸ τὸ παιδί του Ἀρεόπ. Συνών. κατσικάρως.

γιδαρῶνα ἡ, Ἡπ. (Βούρμπιαν Κόνιτσ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιδάρα καὶ τῆς μεγεθ. καταλ. -ῶνα. Μεγαλόσωμος αἰξ.

γιδᾶς ὁ, Ἡπ. (Ἰωάνν. κ.ά.) Μακεδ. (Βόιον)—Γ. Ξενοπ., Ζακυνθ. μαντήλ., 100. L. Roussel, Grammaire, 325.

Γ. Χατζιδ., Ἀκαδ. Ἀναγν. 3,542 — Λεξ. Βλαστ. 285.

Ἐκ τοῦ οὗς. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶς.

Ὁ αἰγοβοσκός ἐνθ' ἄν.: Αὐτὰ τὰ ξεφωνητὰ ἀντηχοῦσαν ὀλημέρα ἔνα γύρω 'ς τὸ καλύβι τῶν γιδάδων Γ. Ξενοπ., ἐνθ' ἄν.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γιδᾶς καὶ ὡς ἐπών. Ἀθῆν. καὶ ὡς τοπων. Μακεδ.

γιδάσκι τό, Κρήτ. γιδάσκι Ἡπ. (Ζαγόρ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὗς. γίδι καὶ ἀσκι.

Ἀσκὸς ἐξ αἰγείου δέρματος ἐνθ' ἄν. Πβ. βοιδάσκι, ἐριφάσκι, τραγάσκι.

γιδᾶτος ἐπίθ. γιδᾶτο τό, Κρήτ. (Ἀχεντρ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ᾶτος.

Γιδαρειό, τὸ ὅπ. βλ.: "Ε, τὸ μαυροσκότεινο τὸ γιδᾶτο! "Οδεν ἤθελα βορνίσουνε, ἐμαύριζ' ὁ τόπος (βορνίσουνε = ἐκκινήσουν). Δὲν ἐφάνηκ' ἀπόψε τῇ βροσαργατινῇ τὸ γιδᾶτο τοῦ Σήφη (προσαργατινῇ = ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα).

γιδάχναρο τό, Πελοπν. (Γαργαλ. Μηλιώτ. Παιδεμέν. κ.ά.) γιδάχναρο Πελοπν. (Βερεστ. Ποταμ. Τριφυλ. Φιγάλ. κ.ά.)

Ἐκ τῶν οὗς. γίδα ἢ γίδι καὶ ἀχνάρι.

Τὸ ἔχνος διαβάσεως αἰγὸς ἐνθ' ἄν.: Γλέπω γιδάχναρο 'ς τὸ περβόλι. Κάτι γίδια ἤρθαν Ποταμ. Συνών. βλ. εἰς λ. γιδοπατησιά.

γίδεος ἐπίθ., Ἀντιπαξ. Παξ. Πελοπν. (Ἀναβρ. Κάμπος Λακων. Καλάβρυτ. Καλάμ. Καρδαμ. Κατσουλαίικ. Μαζαίικ. Μεσσην. Ξεχώρ. Ξηροκ. Σαηδόν. Σουδεν. κ.ά.)—Λεξ. Αἰν. κ.ά. γίδειους Ἡπ. (Κόνιτσ.) Θεσσ. (Μαυρέλ. Φωτειν. κ.ά.) Μακεδ. (Γήλοφ. Καταφύγ. Κολινδρ. κ.ά.) Στερελλ. (Σπάρτ. κ.ά.) Ἰδέιους Μακεδ. (Σιάτ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γίδα.

Ὁ εἰς τὴν αἰγα ἀνήκων ἡ ἀναφερόμενος ἡ ὁ ἐξ αὐτῆς προερχόμενος ἐνθ' ἄν.: Γίδειο ἀσκι - βούτυρο - γάλα - κεφάλι - κρέας - τομάρι-τυρὶ Πελοπν. Γίδεια μυζήθρα Κάμπος Λακων. Τουμάρ' γίδειου Κόνιτσ. Γίδειου τ'ρὶ Γήλοφ. Ἰδέιου μαλλι Σιάτ. Δὲν τ' ἀρέσει τὸ γίδειο τυρὶ Ξηροκ. Τώρα 'ὰ τοῦ γίδειου τ' γάλα εἶνι καλὸ Σπάρτ. || Γνωμ. Πρόβειο τυρὶ τσαὶ γίδεια μυζήθρα (τὸ πρόβειο τυρὶ εἶναι τὸ καλύτερον, μυζήθρα δὲ ἡ αἰγίος) Ξεχώρ. || Ἀσμ.

Ἐλα γάλα καὶ κατέβα, | ἔλα γίδειο, ἔλα πρόβειο κ' ἔλα καὶ γελαδινό.

(ἐξ ἐπὶδ. διὰ νὰ ἐπανέλθῃ τὸ βασκανθὲν γάλα τῶν ἀνωτέρω ζώων) Παξ.

γιδένιος ἐπίθ., Α. Χριστόπ., Ποιήμ. 190.

Ἐκ τοῦ οὗς. γίδι ἢ γίδα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ένιος.

Γιδήσιος, τὸ ὅπ. βλ.: Ποιήμ.

Καὶ κρέμας' ἐπιτήδεια | 'ς τὴν ὄψη του τὴν ἰδια βαρβάτου τραγὸν γένεια | καὶ κέρατα γιδένια.

***γιδερικὸς** ἐπίθ., γιδερικά τά, Πελοπν. (Βούτσ. Δίβρ. Δόξ. Τουμπίτσ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γιδερό, περὶ τοῦ ὅπ. βλ. γιδερός 2, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικό, οὐδ. τῆς -ικός.

Αἱ αἰγες ἐνθ' ἄν.: Ἐχω κάμποσα γιδερικά Βούτσ. Κάνανε γιάλα τὰ γιδερικά καὶ δὲν ἀφήκανε πέτρα σ' ἄλλη πέτρα (κατέφαγαν τὰ φυτὰ) Δίβρ.

γιδερὸς ἐπίθ. Ἡπ. (Μαργαρ. κ.ά.) Πελοπν. (Καρδαμ. Μάν.) γιδιρὸς Μακεδ. (Καστορ.) οὐδ. γιδερὸ Ἀθῆν. (Εὐβ. ("Ορ. κ.ά.) Ἡπ. (Μαργαρ. Πωγών. κ.ά.) Πελοπν. (Δίβρ. Καλάβρυτ. Καρδαμ. Κλειτορ. Λεβέτσ. Λεχαίν. Μαζαίικ. Μάν. Μεσσην. Ξηροκ.) γιδιρὸ Εὐβ. (Λιχὰς κ.ά.) Ἡπ. (Κουκούλ. Πλατανούσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀχυρ. Σπάρτ. Τριχων. κ.ά.) γιδ'ρὸ Ἡπ. (Ἀγναντ. Καταρρ. Πλάκ. Πράμαντ.) — Κ. Κρυστάλλ., Ἔργα 2,146 — Λεξ. Βλαστ. 288.

Ἐκ τοῦ οὗς. γίδα ἢ γίδι καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ερός.

